

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

1. อนุโมทนารัมภคาถา

ยะธา วะริวะหา ปุรา ปะริปุเรนติ สาคะรัง ;
เอวะเมวะ อีโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ ;

อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ;
ชิปปะเมวะ สะมิชณะตุ ;
สัพเพ ปุเรนตุสัง กัปปา ;
จันโท ปิณณะระโส ยะธา ;
มะณิโชติระโส ยะธา.

ห้วงน้ำที่เต็มย่อมยังสมุทรสาครให้บริบูรณ์ได้ฉับใด ;
ทานที่ท่านได้อุทิศให้แล้วในโลกนี้ย่อมสำเร็จประโยชน์ ;
แก่ผู้ที่ละโลกนี้ไปแล้วได้ฉับนั้น ;
ขออิฏฐผลที่ท่านปรารถนาแล้ว ตั้งใจแล้ว ;
จงสำเร็จโดยฉับพลัน ;
ขอความดำริทั้งปวงจงเต็มที่ ;
เหมือนพระจันทร์ในวันเพ็ญ ;
เหมือนแก้วมณีอันสว่างสดใสควรยินดี.

2. สามัญญานุโมทนาคาถา

สัพพีติโย วิวัชขันตุ ;
สัพพะโรโค วินัสสตุ ;
มา เต ะวัตวันตะราโย ;
สุชี ทีฆายุกะ ะวะ ;
อภิวาตะนะสีลิสสะ นิจจิง วุฑฒาปะจาโยโน จัตตาริ อัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ;
พรสีปะการคืออายุ วรรณะ สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่บุคคล ผู้มีปรกติไหว้กราบ มีปรกติอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่เป็นนิจ ;
ะวะตุ สัพพะมังคะลัง ;
รักขันตุ สัพพะเทวะตา ;
สัพพะพุทธานุภาเวนะ ;
สัพพะธัมมานุภาเวนะ ;
สัพพะสังฆานุภาเวนะ ;
สะทา โสเถถิ ะวันตุเต.

ความจัญไรทั้งปวงจงบาราศไป ;
โรคทั้งปวงของท่านจงหาย ;
อันตรายอย่ามีแก่ท่าน ;
ท่านจงเป็นผู้มีความสุขมีอายุยืน ;
ขอสิริพมงคลจงมีแก่ท่าน ;
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน ;
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ;
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม ;
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ;
ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อเทอญ.

3. โสอรรถลัทโท

เต อัตถะลัททา สุขิตา ;
วิรุฬหาพุทธานุสาสะเน ;
อะโรคา สุขิตาโหระ ;
สะหะ สัพเพหิ ญาคิณิ.

ท่านชายและหญิง จงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้ว
ถึงแล้วซึ่งความสุข ;
เจริญในพระพุทธศาสนา ;
ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุข ;
พร้อมทั้งด้วยญาติทั้งหลายทั้งชายและหญิง
จงเป็นผู้รักาศิลให้บริบูรณ์เทอญ.

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

4. คำแสดงอาบัติ

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า)

สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

สัพพา ละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

อะหัง ภันเต สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุมหะมุเล ปะฏิเทเสมิ

(ผู้รับพรชก่าอ่อกว่า)

ปัสสะสี อาวุโสตา อาปัตติโย

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า) อุกาสะ อามะ ภันเตปัสสามิ

(ผู้รับพรชก่าอ่อกว่า) อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า)

สาธุ สุกฺขัง ภันเต สังวะริสสามิ

หุติยัมปิ สาธุ สุกฺขัง ภันเต สังวะริสสามิ

ตะติยัมปิ สาธุ สุกฺขัง ภันเต สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า)

สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

สัพพา ละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า 3 หน)

อะหัง อาวุโส สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย

อาปัชชิง ตา ตุมหะมุเล ปะฏิเทเสมิ

(ผู้รับพรชก่าอ่อกว่า)

อุกาสะ ปัสสะละ ภันเต ตา อาปัตติโย

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า) อามะ อาวุโส ปัสสามิ

(ผู้รับพรชก่าอ่อกว่า) อายะติง ภันเต สังวะเรยยาละ

(ผู้แสดงพรชก่าอ่อกว่า)

สาธุ สุกฺขัง อาวุโส สังวะริสสามิ

หุติยัมปิ สาธุ สุกฺขัง อาวุโส สังวะริสสามิ

ตะติยัมปิ สาธุ สุกฺขัง อาวุโส สังวะริสสามิ

นะ ปุเนวัง กะริสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ (ผู้รับว่า) สาธุ

5. กาลทานสุดคาลา

ผู้มีปัญญารอบรู้และปราศจากความตระหนี่; ย่อมถวายทานตามกาลสมัย ในพระอริยเจ้าทั้งหลายผู้ประพฤติดังทรงที่; เมื่อมีใจเลื่อมใสศรัทธาแล้ว ทักขิณาทานย่อมมีผลอันไพบูรณ์; ขนทั้งหลายเหล่าใดรวมอนุโมทนา หรือช่วยกระทำการ ขวนขวายในทานนี้: ทักขิณาทานนั้น มิได้พร่องไปด้วยเหตุแห่งอนุโมทนานั้นเลย; แม้ชนผู้ร่วมอนุโมทนา ก็มีสวนแห่ง บุญนั้นด้วย; เพราะฉะนั้นเมื่อบุคคลไม่มีจิตท้อถอยในทาน ทานนั้นย่อมมีผลมาก; บุญที่ทำแล้ว ย่อมเป็นที่พึงของท่านทั้งหลาย ในกาลข้างหน้าได้แล.

6. อัคคัปปทานสุดคาลา

เมื่อบุคคลรู้จักธรรมอันเลิศ เลื่อมใสแล้วโดยความเป็นของเลิศ; เลื่อมใสแล้วในพระพุทธเจ้าผู้เลิศ, ซึ่งเป็นทักษิณียะ บุคคลอันยอดเยี่ยม; เลื่อมใสแล้วในพระธรรมอันเลิศ; ซึ่งเป็นธรรมปราศจากราคะ; สงบระงับเป็นสุข; เลื่อมใสแล้วใน พระสงฆ์ผู้เลิศ; ซึ่งเป็นเนื่อบุญอย่างยอดเยี่ยม; ถวายทานในท่านผู้เลิศ; บุญที่เลิศเจริญ: อายุวรรณะที่เลิศ; และยศ เกียรติคุณสุขพละที่เลิศย่อมเจริญ; ผู้มีปัญญาย่อมให้ทานแก่ท่านผู้เลิศ: และเป็นผู้ตั้งมั่นอยู่ในธรรมอันเลิศ; จะไปเกิด เป็นเทวดาหรือมนุษย์ก็ตาม; ย่อมถึงความเป็นผู้เลิศอันบันเทิงอยู่ ดังนี้แล.

บทท่องจำก่อนเข้าอยู่ร่วมสำนัก สำหรับภิกษุ-สามเณร-ชี

7. บทพิจารณาก่อนฉันอาหาร

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ ;
เนวะทะวายะ ;
นะมะทายะ ;
นะมัตถะนายะ ;
นะวิกุสะนายะ ;
ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ จูติยา ;
ยาปะนายะ ;
วิหิงสุปะระติยา ;
พรัหมะจะรียานุกะหะยะ ;
อิติ ปุราณัญจะ เวทะนังปะฏิหังขามิ ;
นะวัญจะเวทะนังนะอุปปาเทสามิ ;

ยาดรา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ.

อนึ่งความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอรรถภาพนี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วยและความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วยจักมีแก่เรา ดังนี้.

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคายแล้วฉันบิณฑบาต ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามันเกิดกำลังพล้งทางกาย ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ ;
ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง ;
แต่ให้เป็นเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้ ;
เพื่อความเป็นไปได้ของอรรถภาพ ;
เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย ;
เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์ ;
ด้วยการทำอย่างนี้ เราย่อมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่าคือความทิว ;
และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น ;

8. บทพิจารณาขณะฉันอาหาร

ยะลาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ;
ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ตะพุปะภุญชะโก จะปุคคะโล ;
ธาตุมัตตะโก ;
นิสสัตโต ;
นิชชีโว ;
สุญโญ ;
สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจจะนีโย ;
อิมัง ปุติกา漾 ปัตวา ;
อะติวิยะ ชิคุจจะนีโย ชายะติ.

สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น
กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิจ ;
สิ่งเหล่านี้คือบิณฑบาตและคนผู้บริโภคบิณฑบาตนั้น ;
เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ ;
มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน ;
มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล ;
ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความเป็นตัวตน ;
ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้ ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม ;
ครั้นมาถูกเข้ากับกายอันเนาอยู่เป็นนิจนี้แล้ว ;
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน.

9. ธรรมที่ควรพิจารณาเนืองๆ 10 อย่าง

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ธรรม 10 ประการเหล่านี้มีอยู่ เป็นธรรมที่บรรพชิตควรพิจารณาให้แจ่มชัดอยู่เนืองนิจ; ธรรม 10 ประการเหล่านี้เป็นไฉน; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามิเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อากาโรกิริยาใดๆ ของสมณะ เราต้องทำอาการกิริยานั้นๆ; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าการเลี้ยงชีวิตของเราเนืองด้วยผู้อื่น เราควรทำตัวให้เขาเลี้ยงง่าย; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าอาการกาย วาจาอย่างอื่น ที่เราจะต้องทำให้ดีขึ้นไปกว่านี้ยังมีอยู่อีก มิใช่เพียงเท่านั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าตัวเราเองดิ้นตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่าเมื่อกล่าวโดยศีลแล้ว เพื่อนสหพรหมจารีที่เป็นวิญญูชน ใครควรอยู่แล้วดิ้นตัวเราเองโดยศีลได้หรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เราจักพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งนั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามีกรรมเป็นของตน มีกรรมเป็นผู้ให้ผลมีกรรมเป็นที่กำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึงอาศัย เราทำกรรมอันใดไว้ ดีก็ตาม ชั่วก็ตาม เราจักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้ เราทำอะไรรออยู่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรายินดีในที่สุดหรือไม่; บรรพชิตควรพิจารณาเนืองๆ ว่า ญาณทัสสนะอันวิเศษควรแก่พระอริยเจ้าอันเป็นธรรมอันยิ่งที่เราได้ถึงแล้วมีอยู่หรือไม่เราจะไม่เป็นผู้เก้อเขินเมื่อถูกเพื่อนสหพรหมจารีด้วยกันถามในกาลภายหลัง; ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย ธรรม 10 ประการเหล่านี้แล อันบรรพชิตควรพิจารณาให้แจ่มชัด อยู่เนืองนิจ; ด้วยอาการอย่างนี้แล.